

Haltin hiihtoretki 22-29.4.2017 MATKAKERTOMUS

22.4

Lähdimme Vaasasta 3:lla autokunnalla kohti Kilpisjärveä varusteet mukana klo 6.00 aamulla. Ryhmän koko 17 hiihtäjää. Matkaa päivälle kertyi 900 km ja aikaa noin 14 tuntia. Pysähdyttiin Kalajoella Tapion Tuvalla aamukahville ja lounastauko pidettiin Torniossa. Saavuimme Kilpisjärvelle illalla klo 20.30 aikoihin noudettuamme moottorikelkkaan huoltoreen. Nautimme vielä Kilpisjärven retkeilykeskuksessa maittavan illallisen, ruoka ja palvelu oli ykkösluokkaa. Suurin osa majoittui mökkeihin (4 hlöä) ja osa huoneisiin. Olimme jälleen anoneet Metsähallitukselta luvan käyttää huoltomoottorikelkkaa, joka kuljettaa reessä kaikki varusteemme kämpältä toiselle. Kilpisjärvellä oli lumimääräksi mitattu 125 cm.

23.4

Aamupalan jälkeen lähdimme klo 10.00 suksilla matkaan päiväreput pakattuina kohti Saarijärveä jonne tulee matkaa 8,5 km, alussa oli tiukkaa nousua n. 2 km – pakkasta -5 keli aurinkoinen mutta tuulinen. Koko joukko nauttii lounaan Saarijärven tuvalla. Tämä autio- ja varaustupa (1961 v. rakennettu) tarjosi ensimmäisen yösjän pienemmälle ryhmälle Asko vetäjä)

Isompi ryhmä (Arto vetäjä) meni seuraavalle tuvalle Kuonjarjohka (Kuonarjoki rak. 2000 v. norjalaiseen tyyliin sahatavarasta paikanpäällä, joka sijaitsi Kahperusvaarojen eteläpuolella) jonne mahduimme mukavasti majoittumaan. Paikalla oli runsaasti koiravaljakoita. Tuvalla vettä voi nostaa puron avannosta metrisen hangen alta.

24.4

Päivän aurinkoinen ja hyvä hiihto-osuus oli Saarijärven majoittujilla n. 14 km ? ja he majoituivat yöksi Pitsusjärvelle. Pääryhmä hiihti Kuonjarjohkalta Haltin tuville asti (laskuvoittoinen osuu) ja matkaa kertyi n. 21 km ? Lounasta nautittiin mukavan pienellä ja idyllisellä Meekonjärven tuvalla, missä paistateltiin auringossa ja ihailtiin Saivaaraa (2 km autiotuvalta). Siellä sijaitsee Urho Kekkonen muistolaatta joka on kiinnitetty 3.9.1980 UKK viihtyi näissä maisemissa hiihdellen. Eräs poroisäntä kaavaili vaaralle myös presidentin pääkuvaa mutta siihen ei suostuttu. Meekonjärven autiotupa sijaitsee Porojärven laakson länsipäässä.

25.4

Haltin tuvilla vietettiin 1. yö varaustuvan puolella jossa oli muitakin hiihtäjiä paikalla, joten jokainen peti oli käytössä. Tunnelma oli tiivis mutta ryhmähenki loistava! Haltin uusi tupa tuli käyttöön vuonna 2004, kun Metsähallitus remontoi rajavartioston tarpeettoman valvontamajan. Naiset saivat heti valloittaa Haltin vanhan tuvan joka sijaitsee 200 m etelämpänä uudesta tuvasta. Se on pieni tilaihme, mutta tarjoaa täysin oman rauhan vaikka lumikylypyyn mitä harrastettiin useamman kerran. Pieni hirsikämpä on rakennettu 1961 ja oli aikoinaan rajamiesten partiotupana. Aamun valjettua sarastukseensa myös toinen ryhmä saapui paikalle Askon johdolla.

Haltin (1 324 m korkeus) huiputus on monen vaeltajan ikuinen tavoite ja Arton johtama teki siitä totta lumikenkäillen 2,5 km hikinen nousu tuvalta huipulle. Näkymät oli hulpeat hyvän sään vallitessa (lähes t-paita keli) ja nimet laitettiin vieraskirjaan niin jokainen ryhmäläinen sai oman valloitusnumeron. Halti tarjoaa mainion tilaisuuden Norjan sekä Suomen rajapyykin katsastukseen. Pilvisellä säällä ja sateella pilvet laahaavat alhaalla maisemassa peittäen kaiken sumuiseen utuun. Myös huoltojoukot valloittivat Haltin moottorikelkan raavaalla voimalla (matkaa huipulle 4 km). Askon johtama ryhmä teki koko päivän hiihtoretken Haltille ja nautti mahtavasta kelistä, oli suut messingillä tuville palatessa.

Nautittiin iltaruokaa tuvalla, kun loistava kokkirymämme loihti meille maittavan aterian ja tarinoitiin päivän kokemuksista. Osa ryhmästä suuntasi vielä yöksi Pitsusjärven tuvalle nukkumaan, kun emme ihan mahtuneet saman katon alle.

26.4

Heräsimme toisena yönä taas upeaan aamuun ja osa ryhmästä viettikin jo yönsä Haltin varaustuvan puolella (sijaitsee samassa rakennuksessa). Kerrossängyt toimittivat nukkumapaikan virkaa myös tällä puolella ja tilaa oli reilusti enemmän hääntämiseen kuin varaustuvan puolella.

Arton luotsaama ryhmä teki päivän hiihtoretken kohti Ritnicohkkaa (ritsi) 1 317 m korkeus ja nautti ainutlaatuisesta näkymästä kun aurinko paistoi ylhäällä kirkkaasti mutta laakso oli hernerokka sumun vallassa. Vanhaa tupaa ei erottanut sumun seasta! Askon retkikunta teki pitkän hiihtovaelluksen pitsuksen kautta kohti ritsiä.

27.4

Kolmas ja viimeinen yö Haltilla kaikki ryhmät samassa kohteessa, tähän paikkaan ei voi muuta kuin rakastua (sydän jää tänne ja lapin hulluus iskee oitis). Aamulla hiihdeltiin takaisin aurinkoisessa pikkupakkasessa kohti Meekoa n. 17 km. Taukoa pidettiin pitsuksella joka oli vallattu pilkkimiesten toimesta. Matkalla tavattiin myös reipashenkinen 7-miehen potkukelkkaryhmä jolla oli vuosipäiväjuhlat (25 v.). Tunturissa myös poliisi tuli moottorikelkalla turisemaan ja tarkastamaan hiihtäjien tilanteen. Pääryhmä majoittui viimeisenä yönä Meekojärven varaustupaan ja toinen ryhmä nukkui kuonarilla jonne tulikin pidempi päivähihto. Arto johdatti vielä ryhmänsä suksilla ihailemaan Saivaaraa. Meekolla pidettiin vielä illalla lättökekerit Samin johdolla.

28.4

Päätöspäivä hiihdoille edessä ja sään hellimät matkalaiset lähtivät kohti Kilpisjärveä aamupalan jälkeen. Pääryhmä Meekolta (reilu 24 km hiihto) ja toinen Kuonarilta (8,6 km) heti aamutuimaan. Taukoa pidettiin totutusti taas Saarijärvellä, jonka jälkeen päästiin ”loppusuoralle” ja ehdittiin vielä ihailla upeita maisemia auringon paisteessa (4 upeaa päivää säiden puolesta).

Saavuttuamme Kilpisjärven retkeilykeskukseen noin klo 16 pääsimme saunan lämpöön ja peseytymään. Nautimme herkullisen iltapalan, poronkäritystä kaikkine lisukkeineen. Yö vietettiin mökkimajoituksessa ja uni maistui hyvin jokaiselle.

29.4

Kilpisjärvellä ja Haltilla vietettyjen upeiden hetkien aika tuli päätökseen ja aamupalan jälkeen suuntasimme kohti Vaasaa klo 8.45 (lounastauko Torniossa) jonne saavuttiin klo 23 maissa.

Retkestä teki todella onnistuneen ja elämyksellisen huippusää, oppaat Asko ja Arto jotka johtivat ryhmiänsä ammattitaidolla sekä rennolla otteella. KIITOS! Myös Vaasan Latu ja Eräkerho Kaltio ansaitsevat isot keuhut tällaisen retken järjestämisestä.

Suurkiitos loistavalle huoltojoukolle, reippaat pojat Arvo, Pekka ja Kari – jokainen laukku siirtyi hienosti tuvalta tuvalle aikataulun mukaan ja myös lisätarpeita saatiin kyliltä toiveiden mukaan!

Matti Tikkaaja, Luonto-ohjaaja oppilas